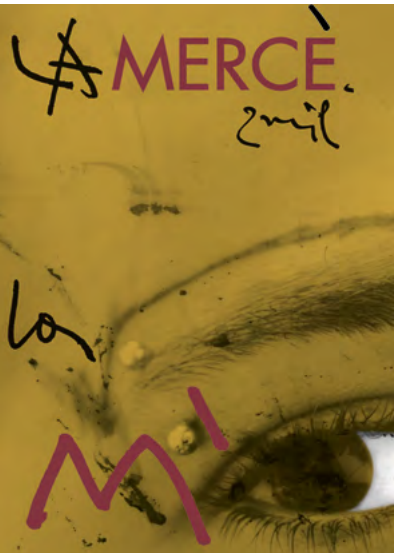

**VIATGE AL(S)
CENTRE(S)
DELS PREGONS:
LES FESTES DE LA
MERCÈ 1975-2020**

Dra. Alba Colombo
Sr. Xavier Villanueva Capella
Universitat Oberta de Catalunya

VIATGE AL(S) CENTRE(S) DELS PREGONS: LES FESTES DE LA MERCÈ 1975-2020

*Anàlisi textual dels pregons fets
en el marc de les festes de la Mercè*

**Dra. Alba Colombo
Sr. Xavier Villanueva Capella
Universitat Oberta de Catalunya**

Festivals, Events and Inclusive Public Space
in Europe (FestSpace)
Humanities in the European Research Area (HERA)

Barcelona, gener del 2022

Amb la col·laboració de:

Índex

1. Introducció.....	4
2. Context	8
2.1. Context de la recerca.....	8
2.2. Justificació teòrica.....	10
3. Procés de disseny i metodologia utilitzada	14
3.1. Procediments.....	14
3.2. Codis i subcodis	15
3.3. Model d'anàlisi.....	17
4. Anàlisi.....	22
Acceptació i construcció del pregó	22
Festa.....	23
Tensions de salut	25
Mite de la Mercè	26
5. Conclusions.....	30
Recomanacions i perspectives de futur	31
6. Referències	34
7. Annex.....	36

F. Galí

Albert Rafols Casamada

Eduard Arranz Bravo

Francesc Todó

Francesc Artigau

Miquel Vilà

1. Introducció

L'objecte d'aquest document és recollir el treball dut a terme sobre l'anàlisi textual dels pregons de les festes de la Mercè des del 1975 fins al 2020. Aquest estudi té la finalitat d'observar els recorreguts discursius que es troben en els textos dels pregons que s'han fet al llarg de tots aquests anys. S'hi volen identificar, doncs, tant els continguts dels pregons com les formes que han adoptat.

El pregó funciona com a acte ritual i solemne d'obertura de les festes de la Mercè, com també passa en altres festivitats populars. Des del principi de la dècada del 1950, i des d'un punt de vista formal, se substitueix el tradicional "es fa saber" per un pregó-discurs, una narració de caràcter literari que té entitat pròpia i que conjuga l'actuació del pregoner o pregonera, que es fa cada 23 de setembre en un espai d'una alta càrrega simbòlica, el Saló de Cent, amb unes formes i uns continguts que són el resultat del context determinat de producció i comunicació dels pregons.

Els pregoners i les pregoneres són triats cada any per l'ens organitzador de la festivitat, l'Ajuntament de Barcelona, com a convidats d'honor de la festa. Mitjançant el seu discurs, exposen lliurement, a través de les formes i els continguts del seu pregó, la seva mirada particular sobre les festes i la ciutat, i, alhora, s'emmirallen en el context polític i sociocultural concret del seu moment històric.

Tenint en compte la relació entre la institució organitzadora i el pregoner o pregonera, la força de les paraules pregonades es relaciona amb el reconeixement social que tenen en ser oficialitzades com a acte ritual de començament institucional de les festes. En aquest sentit, es pot entendre que és la institució, l'Ajuntament de Barcelona, la que parla a través de les paraules del pregoner o pregonera.

Alhora, tant les trajectòries personals i professionals de les persones que fan el pregó com els contextos sociopolítics en què té lloc la seva actuació no són elements desvinculats del discurs, sinó que hi troben cabuda i estan reflectits en les formes i els continguts dels textos mateixos dels pregons. Figures de la política, l'art, la cuina, la literatura, el cinema, el periodisme i el circ, entre altres, han deixat la seva petjada en el corpus dels pregons. De la mateixa manera, barcelonins i barcelonines nascuts a Barcelona i també d'orígens més o menys llunyans, així com persones estrangeres i locals, han expressat en primera persona narracions variades i diverses com a tret de sortida de la festa.

Aquest treball conceptualitza tota aquesta diversitat de propostes discursives com a unitat i entén que el fet de compartir la característica de ser dites com a tret de sortida de la Mercè des de la tribuna de pregoner del Saló de Cent justifica aquesta particular construcció sincrònica de l'objecte d'estudi. A més, d'aquesta manera es facilita l'apropament a la ciutadania actual de Barcelona d'un corpus de pregons d'un alt valor patrimonial, en sotmetre'ls al lliure escrutini contemporani.

Aquest estudi forma part d'una recerca més àmplia i s'ha pogut dur a terme gràcies al projecte de recerca europeu "Festivals, Events and Inclusive Public Space

1 Entitat finançadora i codi: Ministerio de Ciencia, Innovación y Universidades, 2019, Proyectos de I+D+i "Programación Conjunta Internacional" (PCI2019-103745). Per a més informació es pot consultar <http://festspace.net/> (última consulta 12/2021)

in Europe (FestSpace) 2019-2022”,¹ i hi ha participat la professora agregada dels Estudis d’Arts i Humanitats de la Universitat Oberta de Catalunya, la doctora Alba Colombo, com a investigadora principal. Aquest projecte ha estat finançat per Humanities in the European Research Area (HERA) dins del programa de recerca conjunta “Public Spaces: Culture and Integration in Europe”. FestSpace es duu a terme en col·laboració amb la Universitat de l’Oest d’Escòcia, la Universitat de Westminster, l’Institut de Tecnologia de Dublín i la Universitat de Göteborg. Té com a objectiu analitzar els festivals i els esdeveniments que tenen lloc a l’espai públic urbà i centrar la mirada en com el fet de permetre o restringir els accessos i els usos d’aquests espais impacta en el nivell de diversitat i inclusió entre persones d’origens culturals, ètnics i socioeconòmics diferents a les cinc ciutats (Barcelona, Glasgow, Londres, Dublín i Göteborg). El projecte també té com a objectiu examinar fins a quin punt la diversitat està integrada en la concepció, l’organització i la celebració de festivals i esdeveniments, així com en l’observació dels efectes més amplis d’aquesta participació. Aquest projecte s’ha dut a terme en col·laboració amb diversos agents i entitats locals i, en el cas de Barcelona, s’ha tingut el suport de l’Ajuntament a través de l’Institut de Cultura de Barcelona (ICUB), entre altres.

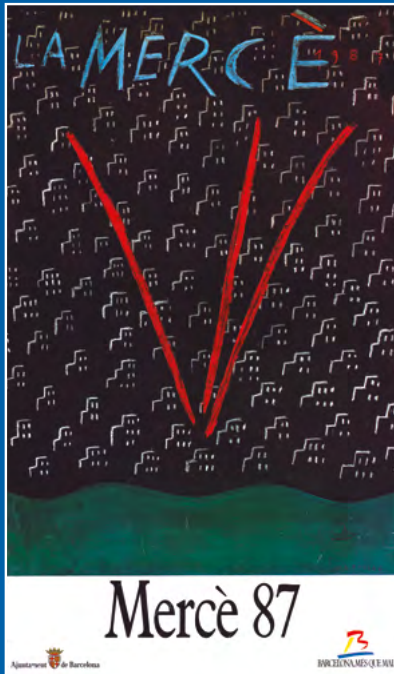
Aquest document està organitzat en tres grans apartats: un primer apartat on exposa el context en què s’ha desenvolupat aquest treball, un segon apartat on s’exposen els criteris i les decisions preses sobre el model i la metodologia d’anàlisi, i un tercer apartat on s’analitzen els resultats obtinguts. Aquests apartats queden emmarcats per aquesta introducció i per unes reflexions finals a tall de conclusió.

Robert Ilímós

Perico Pastor

Javier Mariscal

Frederic Amat

Xavier Serra de Rivera

Josep Ginovart

2. Context

En aquest apartat, en primer lloc, se situa l'anàlisi de contingut del corpus dels pregons de la Mercè (1975-2020) en el marc de la recerca de l'equip de Barcelona del projecte FestSpace i en el context de readaptació de la investigació degut a les restriccions provocades per la pandèmia de la covid-19. Posteriorment, es traça una justificació teòrica sobre el model d'anàlisi textual dels pregons de la Mercè dins el període estudiat.

2.1. Context de la recerca

Tal com es resumeix en la introducció, el projecte FestSpace neix del treball col·laboratiu entre cinc universitats i té l'objectiu d'estudiar els usos dels espais públics urbans en cinc ciutats europees amb relació als esdeveniments que s'hi produeixen. En aquest sentit, cadascuna de les ciutats involucrades entén l'espai públic d'acord amb les seves característiques, així com amb els usos socials que cadascuna en fa. Tanmateix es comparteix la idea d'entendre que l'espai públic pot tenir característiques i dimensions diferents: per exemple, que no és exclusivament exterior, sinó que pot ser tant exterior com interior, o que, alhora, l'espai públic té una dimensió física, material, i una altra de simbòlica.

Així doncs, l'equip del projecte liderat per la Universitat Oberta de Catalunya (UOC) a Barcelona té com a objectiu no només establir quins són els espais on tenen lloc els esdeveniments sinó també quins espais genera l'esdeveniment mateix i quins són els elements d'inclusió i de diversitat que s'hi troben. En aquest context i amb l'objectiu de donar resposta a les preguntes de recerca tant del projecte europeu com específicament del cas de Barcelona, l'equip de la UOC se centra en els esdeveniments culturals de la ciutat i, per tant, decideix considerar les festes de la Mercè com un dels esdeveniments clau d'aquesta investigació.

Aquesta recerca ha hagut d'adaptar-se a les restriccions imposades per la pandèmia de la covid, que van afectar principalment les possibilitats de fer recerca de manera presencial des del març del 2020 i van

limitar l'àmbit d'opcions de treball, fet que va dirigir els esforços de les persones encarregades de la recerca cap a la creació d'una metodologia d'investigació capaç de superar les restriccions imposades a la tasca de tipus presencial.² En aquest sentit, com que la Mercè és la festa major de Barcelona i una de les seves festivitats més importants, es va considerar necessari seleccionar un element, espai o activitat que en fos representatiu i que admetés un estudi exhaustiu, tot i les restriccions de la covid. L'espai triat és el del púlpit del pregó al Saló de Cent, un dels espais simbòlics més destacats de la ciutat, on cada any una persona diferent és convidada a llançar el tret de sortida ritual de les festes de la Mercè en forma d'un pregó-discurs en el qual se li permet parlar d'allò que desitgi i de la forma que consideri més pertinent.

Així doncs, es decideix començar una recerca d'arxiu sobre les festes de la Mercè buscant tots els materials i els fons documentals que fossin significants en el marc dels pregons de la Mercè des del 1975 fins a l'actualitat. Durant aquest procés, es descobreix que hi ha una sèrie de pregons als quals no és fàcil accedir i que, fins i tot, en alguns casos, estan desapareguts. Aleshores, es decideix iniciar el que vàrem anomenar *la recerca dels pregons perduts*. Gràcies tant al treball d'arxiu de l'equip de FestSpace com a la tasca interna dels arxivers de l'Ajuntament de Barcelona i de l'ICUB, el corpus de pregons de la Mercè entre els anys 1975 i 2020 ha estat localitzat i tots els pregons han estat digitalitzats amb la voluntat de posar-los a disposició de la ciutadania de Barcelona.

Per donar resposta a l'objectiu d'aquest treball específic d'anàlisi textual dels pregons de les festes de la Mercè, es desenvolupa un model d'anàlisi que ens permet veure el corpus de forma holística i que entén tots els textos com una unitat a fi d'analitzar-ne el contingut a través de codificacions i variables específiques. S'ha utilitzat un enfocament "inductiu-iteratiu", és a dir, "una pràctica de fer recerca, informada per un inductivisme sofisticat, en la qual la recollida de dades, l'anàlisi i l'escriptura no són fases discretes sinó realment lligades" (O'Reilly, 2012, p. 18). Tots els textos han estat analitzats mitjançant ATLAS.ti, mentre que els codis inicials han estat desenvolupats de manera inductiva per les persones encarregades de la investigació i perfeccionats encara més al llarg del procés de codificació iterativa i orgànica, que implica fer un pas enrere i buscar patrons temàtics al seu interior (Braun i Clarke, 2012, 2021). Aquest procés va servir per identificar altres subtemes i codis emergents claus a fi de dur a terme una anàlisi pertinent.

Tot seguit es presenta el marc teòric en el qual s'emmiralla aquesta investigació i que ha servit de base per a l'anàlisi de contingut dels pregons durant el període d'estudi.

2 Es poden consultar algunes reflexions sobre aquestes adaptacions de les investigacions acadèmiques publicades en el Blog de FestSpace: <http://festspace.net/research-during-covid-19/> [última consulta 1/2022]

2.2. Justificació teòrica

L'objecte d'anàlisi d'aquest treball són els pregons de les festes de la Mercè en el seu conjunt, específicament entre el 1975 i el 2020. Aquesta construcció sincrònica particular de l'objecte d'estudi permet exposar a la ciutadania actual de Barcelona una visió global del contingut progressiu dels pregons, facilitar les recepcions actives per part de la ciutadania contemporània de Barcelona i proporcionar un espai públic per al debat i la construcció comuna i negociada de significats compartits.

Des de la perspectiva de l'economia dels intercanvis lingüístics (Bourdieu, 1985), cada acte ritual de lectura del pregó pot ser entès com un intercanvi simbòlic entre una persona productora, el pregoner o pregonera, i les persones consumidores, la ciutadania de Barcelona durant les festes de la Mercè. Alhora, tots els pregons comparteixen la característica de ser dits com a tret de sortida de la Mercè des de la tribuna de pregoner del Saló de Cent, una circumstància que els atorga trets simbòlics comuns i que permet agrupar-los per fer-ne una anàlisi.

El poder de les paraules dites pels pregoners i les pregoneres els 23 de setembre des del Saló de Cent no depèn primerament de les capacitats lingüístiques de l'orador o oradora en qüestió, sinó que és bàsicament el reconeixement social que el seu discurs té en ser oficialitzat com a començament ritualitzat i institucionalitzat de les festes el que hi atorga una autoritat especial. Cada any, l'Ajuntament de Barcelona, l'ens organitzador de la festa major de Barcelona, les festes de la Mercè, tria curosament una persona representant entre la societat civil i li encarrega la lectura del pregó. En aquest sentit, doncs, el pregoner parla per la institució que el tria o, millor dit, és la institució la que parla a través de les paraules del pregoner.

Així, la lectura del pregoner o pregonera, com tot acte de parla o, fins i tot, tota acció, posa en contacte, d'una banda, les seves disposicions personals, és a dir, una certa propensió a parlar d'una manera determinada i no d'una altra i de dir una sèrie de coses i no unes altres i, d'altra banda, una comunitat, la ciutadania de Barcelona, que rep el missatge activament en funció de les seves característiques.

Consegüentment, si els intercanvis lingüístics també són relacions de poder simbòlic en què s'actualitzen les relacions de força entre les persones locutores i els seus grups, i si la institució de l'Ajuntament de Barcelona parla a través de les paraules del pregoner o pregonera durant cada actualització anual del ritual de lectura del pregó, es pot relacionar el contingut dels discursos amb les construccions plurals sobre les Barcelones legítimes i autoritzades que impliquen les conne-

xions entre pregoner/a, Ajuntament i ciutadania de Barcelona. La visió en conjunt del corpus de pregons (1975-2020) permet actualitzar totes aquestes Barcelones dibuixades en els textos i confrontar-les amb les característiques de la ciutadania actual de la ciutat.

Així doncs, els pregons de la Mercè, com tots els pregons, per al seu funcionament necessiten tant una institució com una ciutadania que els reconegui com a vàlids i que, per tant, legitimi les paraules del pregoner o pregoneres com a dignes de ser preses seriosament.

D'altra banda, en el cas dels pregons de la Mercè, com també passa en altres festivitats, l'antiga crida o "publicació en veu alta per un pregoner o nunci, de noves que interessin als habitants d'una població" (*Diccionari de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans), el tradicional "es fa saber", ha estat creativament substituït per un pregó-discurs, un text complex que sol tenir un cert caràcter literari, des que l'any 1951 Josep M. Segarra va donar el tret de sortida a aquesta manera de pregonar, en un acte que, molt probablement, va ser un gest polític de l'Ajuntament franquista del moment per acostar-se al món intel·lectual del país (Pablo, 2000). Tot i que les festes de la Mercè van néixer com a festes de ciutat amb la implicació de l'Ajuntament en l'organització l'any 1871, no va ser fins a la dècada del 1950 quan s'estabilitza la lectura d'un pregó-discurs com a element constitutiu de les festes i com el seu tret de sortida.

El període 1975-2020 permet centrar la mirada en les festes de la Mercè des de la recuperació democràtica fins avui en dia, amb la inclusió, com a contrast, de l'últim pregó de l'època franquista, el de Joaquín Buxó Dulce de Abaigar l'any 1975 (cal tenir en compte que durant el 1976 no hi va haver pregó com a tal, ja que va ser substituït per unes conferències sobre la figura de Jaume I el Conqueridor). Aquesta periodització permet estudiar la manera innovadora en què, des de la recuperació dels ajuntaments democràtics, la Mercè ha funcionat com a "laboratori de transformació de conceptes festius" (Pablo, 2000).

Pel que fa al concepte de *fiesta* des d'un punt de vista antropològic, aquesta anàlisi conceptualitza la festa com un acte col·lectiu que, caracteritzat per les constants de sociabilitat, participació, ritualitat i anul·lació temporal i simbòlica de l'ordre establert, conté elements d'excepcionalitat, pressuposa el gaudi i se celebra en honor d'algú, d'alguna cosa o d'un esdeveniment concret (Martí, 2008).

Fiesta i *comunitat* són dos conceptes que van sempre lligats: no es pot entendre la festa de la Mercè sense una determinada noció de la ciutadania de Barcelona i dels seus poders públics. Tot i que la festa impliqui

diversió, la clau de volta de la seva rellevància recau en la capacitat per fer vibrar a l'uníson les persones que hi participen. Si això s'aconsegueix, la festa es pot convertir en un poderós element de sociabilitat i funcionar com un pont capaç d'unir classes socials i grups d'edat, de gènere o culturals diferents. Tot i això, i per molt que s'idealitzi la capacitat unificadora de la festa, aquesta també evidencia, a través dels comportaments festius de la comunitat que celebra, les fronteres internes que una societat pot erigir sobre la base de criteris de gènere, edat, classe o procedència ètnica (Martí, 2008).

Mitjançant aquesta conceptualització d'allò festiu, les anàlisis connecten les nocions de *festa* i de *ciutadania* que s'articulen a través dels textos que constitueixen el corpus dels pregons, i posen sobre la taula les relacions explícitament referenciades en els discursos entre la ciutadania de Barcelona i les festes de la Mercè a través de categories prèviament establertes.

Aquestes categories prèviament establertes neixen del diàleg entre les categories d'anàlisi del projecte FestSpace, aquelles idees força que desprenen els textos mateixos dels pregons i les categories sorgides del diàleg de les persones membres de l'equip FestSpace amb els departaments de Cultura i de Festes de l'ICUB. Tal com s'explica detalladament en l'apartat següent, s'han creat dos tipus de categories diferents: unes són de forma i l'anàlisi se centra en les característiques d'estil dels textos, i les altres són de contingut, amb l'anàlisi centrada en les temàtiques i els significats que introdueixen els discursos. Alhora, també s'ha optat per produir dos tipus d'aproximació diferents, una de caire més descriptiu i una altra de caire relacional, i s'ha permès les comparacions entre categories diferents.

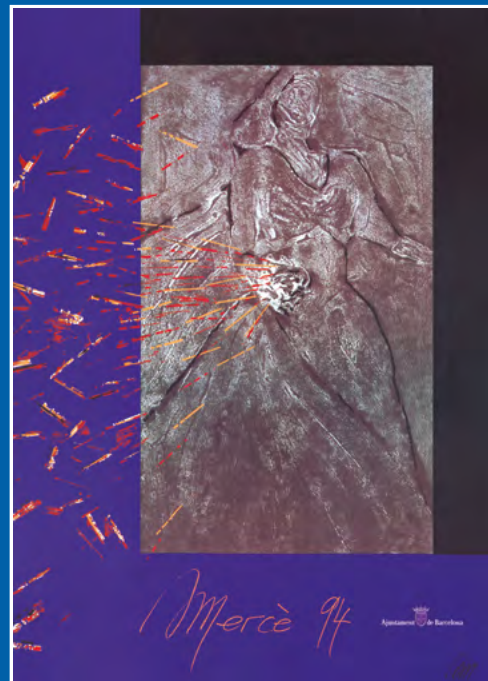
Joan Hernández Pijoan

Manel Esclusa

Romà Panadès

Anna Miquel

Gerard Sala

Antoni Clavé

3. Procés de disseny i metodologia utilitzada

En aquest apartat exposarem breument el procés dut a terme al llarg d'aquesta investigació explicant el procés de “recerca dels pregons perduts”, la metodologia utilitzada al llarg de la investigació, el model d'anàlisi proposat i el procés de tractament de les dades en el procediment d'anàlisi. No entrarem especialment en els resultats de l'anàlisi, que es tractarà posteriorment en l'apartat següent.

3.1. Procediments

Una de les primeres tasques acomplertes per poder dur a terme aquesta investigació ha estat una cerca del corpus textual que ens permeti incorporar tots els discursos dels pregons de la Mercè des del 1975 fins al 2020. Aquesta ha estat una tasca molt laboriosa, que ha implicat una àmplia consulta a diversos arxius, tant públics com privats, així com la col·laboració amb professionals de l'arxiu intern de l'ICUB, i que ens ha portat a tenir pràcticament tots els textos complets dels pregons del període estudiat. L'únic pregó que no ha estat possible rescatar en la seva totalitat és el del 1977, de Josep Benet; tot i així, gràcies a troballes de fragments de la premsa escrita de l'època, s'ha pogut, almenys, identificar gran part del text original.

En alguns casos no només s'ha aconseguit el contingut del text sinó que també s'han obtingut els documents originals del pregó. També s'han trobat textos i documents audiovisuals que emmarcaven aquests pregons. Lamentablement, però, els arxius gràfics que s'han obtingut (tant vídeos com fotografies) tampoc no s'han trobat en la seva totalitat i, per tant, com que no han estat recollits de forma completa, s'ha desestimat la recollida sistemàtica de tots els materials gràfics publicats en el marc de la lectura del pregó de cadascun dels anys corresponents.

S'han consultat, entre altres, els arxius de les institucions següents: Arxiu Municipal de Barcelona, Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona, Arxiu Digital Pasqual Maragall, Arxiu Josep Lluís Sert de la Fundació Miró i Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona.

Un cop localitzats tots els documents, es van digitalitzar per tal de procedir al tractament de les dades textuais, amb la garantia de tenir tots els textos de manera completa i no perdre cap informació. Posteriorment, es van introduir en el programari específic d'anàlisi qualitativa ATLAS.ti per garantir el bon desenvolupament de la codificació, així com la construcció del model per a l'anàlisi, seguint l'enfocament inductiu-iteratiu exposat anteriorment.

Seguint aquest plantejament metodològic, s'han fet diverses tasques de codificació per poder garantir una generació de codis atenta tant a les necessitats específiques de la recerca com als plantejaments teòrics de la codificació iterativa i orgànica (Braun i Clarke, 2012, 2021). Així doncs, primerament s'ha codificat en funció de les preguntes de recerca del projecte FestSpace, amb una atenció especial a la creació de categories a través de conceptes com *espai*, *fiesta*, *ciudadania* o *diversitat*, entre altres. Altres categories d'anàlisi han sorgit del contingut mateix dels discursos narratius, com, per exemple, les codificacions relacionades amb les referències mítiques lligades a les festes de la Mercè o les que fan referència al procés d'acceptació i de construcció del pregó. Finalment, altres codificacions han estat introduïdes a proposta del personal de l'ICUB, com, per exemple, les relacionades amb les idees de *tradició* i *associacionisme*. En aquest sentit, són ressaltables l'esperit col·laboratiu que ha guiat la construcció de la codificació i el diàleg constant entre les persones encarregades de la recerca de FestSpace i el personal de l'ICUB relacionat amb el projecte. Gràcies a aquest treball col·laboratiu s'ha pogut generar una codificació contrastada i consensuada per tots els agents implicats.

3.2. Codis i subcodis

La codificació final resultant del procés s'ha treballat mitjançant el programari d'anàlisi de dades qualitatives ATLAS.ti. La imatge següent captura els tretze grans codis resultants i s'hi poden identificar, a la dreta, la quantitat de subcodis de cada codi establert.

Imatge 1: Codis i subcodis

▼	◇◇ Grupos de còdigos (13)	
>	◇◇ Acceptació i Construcció pregó	1
>	◇◇ Ciutadania	25
>	◇◇ Diversitat	7
>	◇◇ Espais	2
>	◇◇ Expressions	2
>	◇◇ Festa	6
>	◇◇ Inclusió social	1
>	◇◇ Mite Mercè	8
>	◇◇ Moments Històrics	31
>	◇◇ Perfil Pregoner	3
>	◇◇ Posada en escena	3
>	◇◇ Relació amb actualitat	1
>	◇◇ Tensions	20

Font: elaboració pròpia

Els codis també han estat elaborats a través de dues grans propostes: els codis de contingut i els codis de forma. Els codis de contingut classifiquen els temes i els significats expressats de manera explícita en els textos dels pregons. Els codis de forma, en canvi, es fixen no tant en allò que es diu sinó en com es diu.

Pel que fa als codis de contingut, en trobem que tenen un pes molt marcat, quantificat per un elevat nombre de citacions que s'hi relacionen. És el cas, per exemple, de codis com "Ciutadania", "Perfil del pregoner/a" i "Moments de tensió". Altres codis, en canvi, han resultat força estèrils, com és el cas de la codificació "Inclusió-cohesió social". Els codis de forma, en canvi, tenen una quantificació de referències més homogènia. Tot seguit s'exposen unes taules sobre els codis de forma i contingut i s'hi quantifica el nombre de referències de cada codi.

Taula 1: Codis de contingut

1.	Perfil del pregoner/a	779
2.	Moments de tensió (crisis)	502
3.	Relació amb l'actualitat	126
4.	Moments històrics	442
5.	Espais	345
6.	Diversitat	229
7.	Ciutadania	964
8.	Festa	260
9.	Mite de la Mercè	66
10.	Inclusió-cohesió social	2

Font: elaboració pròpia

Taula 2: Codis de forma

11. Expressions	91
12. Posada en escena	76
13. Procés d'acceptació i construcció del pregó	59

Font: elaboració pròpia

Tal com es diu més amunt, la majoria de codis desenvolupen subcodis en una relació jeràrquica, cadascun amb una sèrie de referències que s'hi relacionen. Alhora, alguns codis no admeten subcodis en el seu camp, com és el cas del codi "Relació amb l'actualitat", que codifica els continguts que de forma explícita fan referència al present del moment del pregó. A continuació, com a exemple de subcodificació, es presenta un núvol de paraules que desenvolupa les relacions quantitatives entre les referències dels set subcodis del codi general "Diversitat".

Imatge 2: Nebulosa de paraules del codi "Diversitat" i els seus subcodis

Font: elaboració pròpia

3.3. Model d'anàlisi

Tal com es justifica teòricament en l'apartat 2.b, aquesta anàlisi conceptualitza el conjunt de pregons de la Mercè entre el 1975 i el 2020 com una unitat. Aquesta particular construcció de l'objecte d'estudi permet posar a disposició de la ciutadania de Barcelona un corpus d'un alt valor patrimonial i en facilita la comprensió de manera sincrònica.

El model de treball consisteix en una anàlisi purament textual de les formes i els continguts dipositats explícitament en els discursos dels pregoners i les pregoneres. Això vol dir que l'estudi no inclou anàlisis de context històric o sociocultural ni aprofundiments en les biografies dels pregoners i les pregoneres. Tot i això, els fruits d'aquesta recerca poden ajudar a anàlisis futures de caire contextual.

Aquesta anàlisi textual aplica la codificació explicada anteriorment i divideix la mirada analítica entre un treball descriptiu i un altre de relacional. Pel que fa a l'anàlisi descriptiva, es tracta d'explicar les formes i els continguts dels discursos amb una atenció especial a les línies temporals en què floreixen i a la quantificació del pes que tenen en comparació amb la totalitat de formes i continguts del corpus. Pel que fa a l'anàlisi relacional, consisteix a especificar la xarxa de connexions explícites que es troben, o no, entre els codis o els seus subcodis. Tot seguit s'expliquen amb més deteniment.

Taula 3: Model d'anàlisi

Anàlisi descriptiva	variable dependent	variables independents
	codi general	temporalitat
		volum
		semblances
Anàlisi relacional	variable dependent	variables independents
	codi general	relació amb els seus propis subcodis
		relació amb altres codis generals
		relació amb subcodis d'altres codis generals
	subcodis	relació amb els altres subcodis del mateix codi general al qual pertany
		relació amb altres codis generals
		relació amb altres subcodis pertanyents a altres codis generals

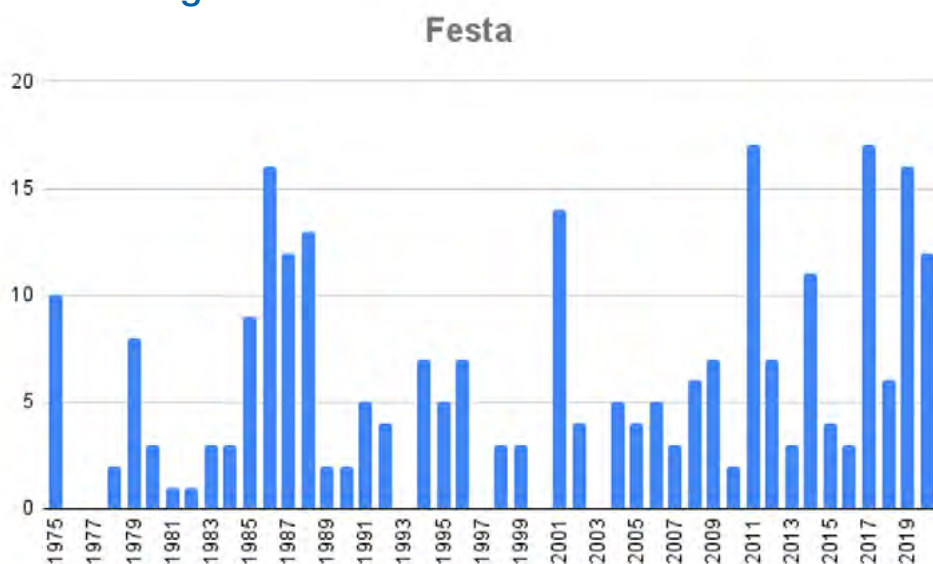
Font: elaboració pròpia

Anàlisi descriptiva

Aquesta primera tipologia d'anàlisi explica el contingut dels textos i les formes amb què s'expressa. S'aplica a codis de tots els nivells jeràrquics i consta de dos indicadors en el cas dels codis de contingut, i de tres indicadors en el cas dels codis de forma.

- **Indicador temporal:** Treballa els codis i marca quina és l'evolució temporal de les referències codificades en el recorregut evolutiu dels pregons. Aquest indicador descriptiu permet visualitzar el pes dels codis en l'evolució temporal del corpus de pregons a través de l'elaboració de gràfiques temporals. A tall d'exemple, es presenta la gràfica temporal del codi general "Festa", on l'eix horitzontal marca el pas dels anys i l'eix vertical assenjala el nombre de citacions que es relacionen amb el codi. En l'exemple proposat, d'una banda, es visualitza, d'una manera clara, la presència gairebé contínua de referències al fet festiu durant tot el període estudiat i, de l'altra, el nombre considerable de citacions, tot i que amb alts i baixos, que molts pregoners i pregoneres dediquen a aquesta categoria.

Gràfica 1: Exemple de gràfica temporal de la categoria "Festa"

Font: elaboració pròpia

- **Indicador de volum:** També s'aplica tant als codis de contingut com als de forma. Treballa els codis i assenjala la duració de les referències (la quantitat d'espai que ocupen en el context del pregó complet), així com l'espai del text on estan situades, amb una atenció especial a les referències situades a llocs especials del discurs, com ara l'entrada i el comiat.
- **Indicador de semblances:** Només s'aplica als codis de forma. Marca semblances i diferències no codificades en les maneres d'expressar el pregó-discurs. És un indicador que està

especialment atent a la forma que prenen expressions repetides a bastament en el corpus treballat, com, per exemple, les formalitats d'entrada i comiat, els agraïments a càrrecs institucionals, o els desitjos de tenir una bona Mercè.

Anàlisi relacional

Aquesta segona tipologia d'anàlisi es basa a treballar les connexions entre codis que s'observen en els textos codificats prèviament. S'aplica per igual tant als codis de contingut com als de forma i s'articula d'una manera lleugerament diferent depenent de la posició jeràrquica de la codificació en qüestió (codis generals o subcodis).

Pel que fa als codis generals, el primer indicador mesura les relacions que s'estableixen entre els subcodis que pertanyen al mateix codi general. La resta d'indicadors neixen de les connexions més nombroses entre el codi en qüestió i la resta de codis referenciats, de manera que són lleugerament diferents en cada codi general en funció del nombre de connexions entre codis que s'observen. Seguint amb l'exemple de la categoria general "Festa", a continuació s'exposa el quadre de contingut dels seus codis de relació.

Taula 4: Quadre de contingut dels codis de relació de "Festa"

Codis de relació	Indicador 1	Indicador 2	Indicador 3	Indicador 4	Indicador 5	Indicador 6
Festa	Relació entre subcategories de "Festa"	Relació amb "Mite"	Relació amb "Ciutadania"	Relació amb "Diversitat"	Relació amb "Tensions"	Relació amb "Perfil del pregoner/a"

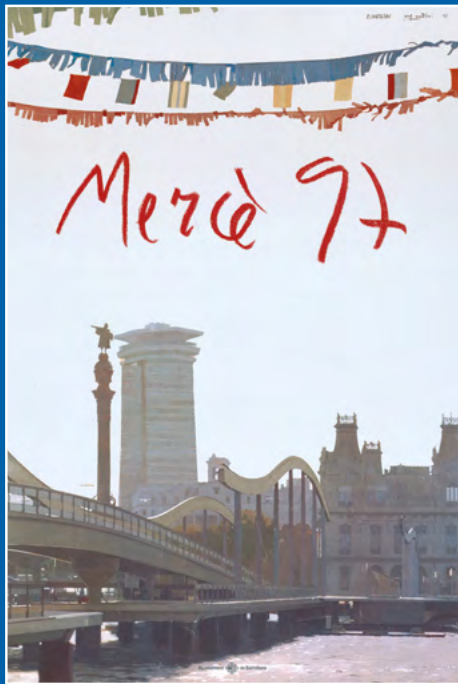
Font: elaboració pròpia

Taula 5: Quadre de contingut d'indicadors del subcodi "Mite de la Mercè"

Codis de relació	Indicador 1	Indicador 2	Indicador 3	Indicador 4	Indicador 5	Indicador 6	Indicador 7
Mite de la Mercè	Relació amb "Mites"	Relació amb "Ciutadania"	Relació amb "Tensions"	Relació amb "Diversitat"	"Perfil del pregoner/a"	Relació amb "Festa"	Actualitat del moment de lectura del pregó

Font: elaboració pròpia

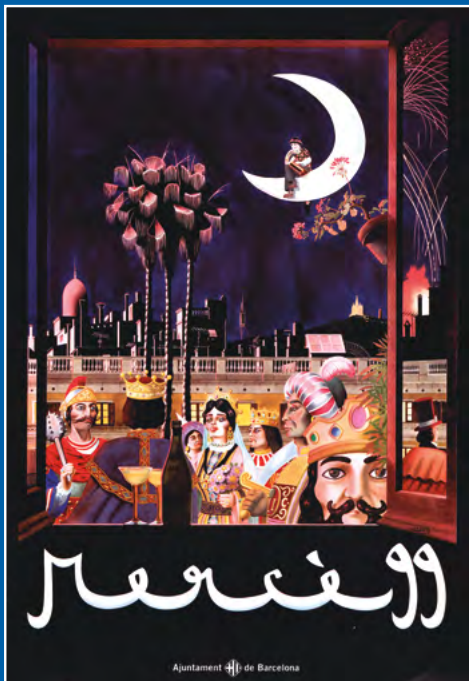
A continuació es presenten els resultats de quatre de les anàlisis obtingudes a partir d'aquest esquema metodològic.

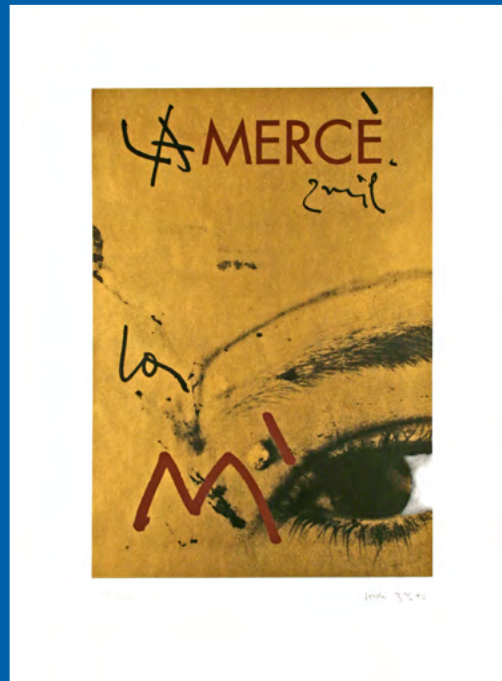
Josep i Pere Santilari

Ramon Herreros

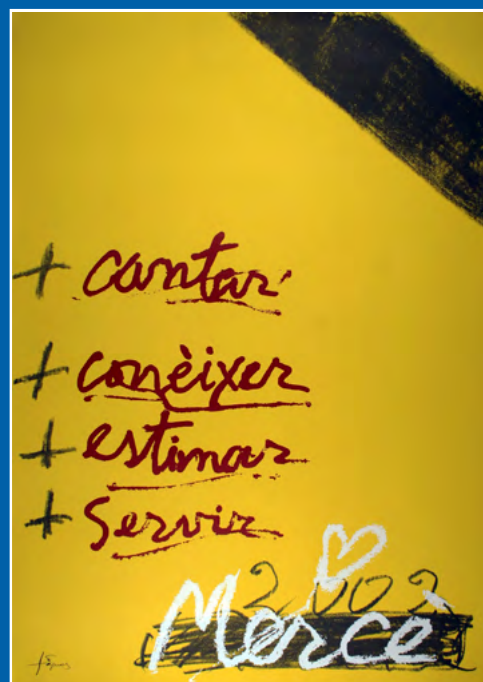
Nazario

Jordi Benito

Antoni Miralda

Antoni Tàpies

4. Anàlisi

L'aplicació del model d'anàlisi s'ha portat a terme, en aquesta primera fase, a través de quatre exemples que analitzen quatre categories diferents: (i) "Acceptació i construcció del pregó", (ii) "Mite de la Mercè", (iii) "Tensions de salut" i (iv) "Festa". En aquest apartat es resumeix el contingut de les anàlisis fetes.

Les quatre codificacions analitzades tenen característiques diferents i han estat triades perquè exemplifiquen la varietat de tipus de categories proposades a través de la codificació dels textos dels pregons, tal com s'explica en l'apartat 3. En aquest sentit, les anàlisis produïdes se centren en una categoria de forma i tres categories de contingut. A més, dues són subcategories en relació jeràrquica amb una categoria general, i dues són categories generals; d'aquestes últimes, una té subcategories i l'altra, no. Tot seguit s'expliquen les particularitats de cadascuna i es resumeixen els resultats de les anàlisis.

Acceptació i construcció del pregó

La categoria "Acceptació i construcció del pregó" classifica totes les expressions trobades explícitament en els textos dels pregons en relació amb les justificacions en primera persona que els pregoners i les pregoneres donen sobre el perquè de la seva presència com a oradors i oradores al Saló de Cent, sobre les seves reaccions en rebre la invitació o sobre el procés de construcció del text del pregó. Aquest codi no es relaciona jeràrquicament amb cap subcategoria o supracategoria pròpies, i ha estat construït com a codi de forma. En aquest sentit, es prioritzen les característiques formals lligades a les expressions i les paraules usades en els moments en què els pregoners i les pregoneres justifiquen explícitament la seva condició d'oradors i oradores.

Pel que fa a l'anàlisi descriptiva, la constància de l'aparició de justificacions explícites en els pregons, així com el nombre escàs d'oradors i oradores que no hi fan menció, palesen la importància del ritual de lectura del pregó per a les persones protagonistes. En aquest sentit, i com que les expectatives respecte a les condicions de recepció d'un discurs formen part de les condicions de la seva producció, tant la rellevància de l'acte com el seu caràcter institucional es filtren en el contingut dels textos a través de les contínues referències a l'orgull i

l'honor que senten els pregoners i les pregoneres en relació amb la seva lectura, però també a través de les tensions que pateixen sobre el fet d'estar a l'altura d'allò que el ritual requereix. El caràcter institucional de l'acte també traspua els textos, sobretot a través de les persistents salutacions de gratificació vers les persones representants de la democràcia barcelonina presents a l'acte.

Des d'una perspectiva relacional, aquest caràcter institucional es deixa veure mitjançant les connexions repetides al Saló de Cent com a espai simbòlic en les mateixes referències en què es justifica la presència del pregoner o pregonera, i moltes vegades se subratlla el caràcter prode-mocràtic que el Saló de Cent exerceix en les construccions històriques de Barcelona i les seves crist·litzacions contemporànies. En el mateix sentit, la relació entre els perfils dels pregoners i les pregoneres i les idees de *ciudadania* i *diversitat* que proclamen en les justificacions dels seus discursos també és significativa: a través de les seves justificacions, molts pregoners i pregoneres connecten explícitament la seva trajectòria personal amb conceptualitzacions sobre la Barcelona que volen i destaquen trets com el caràcter plural, divers i democràtic de la seva ciutadania. Finalment, l'emoció que deixen veure les expressions de justificació també es relaciona amb la rellevància social que les festes de la Mercè tenen en relació amb la ciutadania de Barcelona i marca clarament el caràcter ritual de l'acte de lectura del pregó com a tret de sortida institucional de la festa major de la ciutat.

Festa

La categoria "Festa" classifica totes les mencions explícites al fet festiu trobades en els textos dels pregons. Tal com s'aprecia en la gràfica, és una categoria general que inclou una sèrie de subcategories internes en relació jeràrquica.

Gràfica 2: Gràfica de barres de la categoria "Festa"

Font: elaboració pròpia

Alhora, és una categoria que ha estat construïda com a codi de contingut i en què la mirada analítica se centra en les relacions de significat atribuïdes a allò festiu i a les conceptualitzacions que aporten explícitament els textos dels pregons.

Pel que fa a l'anàlisi descriptiva, és significativa la constància i la quantitat de les mencions a diversos atributs festius en el corpus de pregons treballats; són escassíssims els pregoners o pregoneres que no hi fan referència. Això és esperable fins a cert punt, així com el fet que la subcategoria més citada siguin la de la festa de la Mercè: és lògic que s'hi faci referència en el tret de sortida de les festes de la Mercè. En canvi, subcategories de caire més explicatiu, que solen tenir referències llargues i de molt pes argumentatiu, tenen aparicions més irregulars i estan marcades fortament pel perfil personal del pregoner o pregonera en qüestió.

Des d'una perspectiva relacional, cal fixar-se en les associacions constants que les subcategories de "Festa" tenen entre si, així com en les connexions que hi ha entre altres categories, especialment les que fan referència al mite de la Mercè, als tipus de ciutadania representats en els pregons o a les tensions de caire social, polític o econòmic que volen visualitzar els pregoners i les pregoneres a través de les seves explicacions sobre el fet festiu.

També és significatiu copsar com, un cop contextualitzat el corpus dels pregons 1975-2020 com a unitat, el contingut dels pregons segueix fidelment dos aspectes teòrics ressaltats per la bibliografia especialitzada: d'una banda, la historització de les festes de la Mercè proposada per Pablo (2000) i, de l'altra, les constants antropològiques del fet festiu presentades per Martí (2008).

Així doncs, tot i que d'una manera irregular pel que fa a la constància de les aparicions de les referències, fortament marcades pel perfil personal del pregoner o pregonera en qüestió, els pregons entesos com a unitat ofereixen diverses passejades històriques que s'emmarquen en les etapes històriques proposades per Pablo: 1871-1904, tret de sortida de les festes enteses com a festes de ciutat amb la implicació de l'Ajuntament; 1905-1939, anul·lació de les manifestacions de caràcter festiu i enfocament en l'àmbit religiós, inclosa la desaparició total durant la II República; 1939-1976, celebracions contínues, tot i que amb alts i baixos, que prioritzen la mirada "nacionalcatòlica" sobre el fet religiós; 1977-actualitat, recuperació dels ajuntaments democràtics i reconfiguració de les festes en clau cívica.

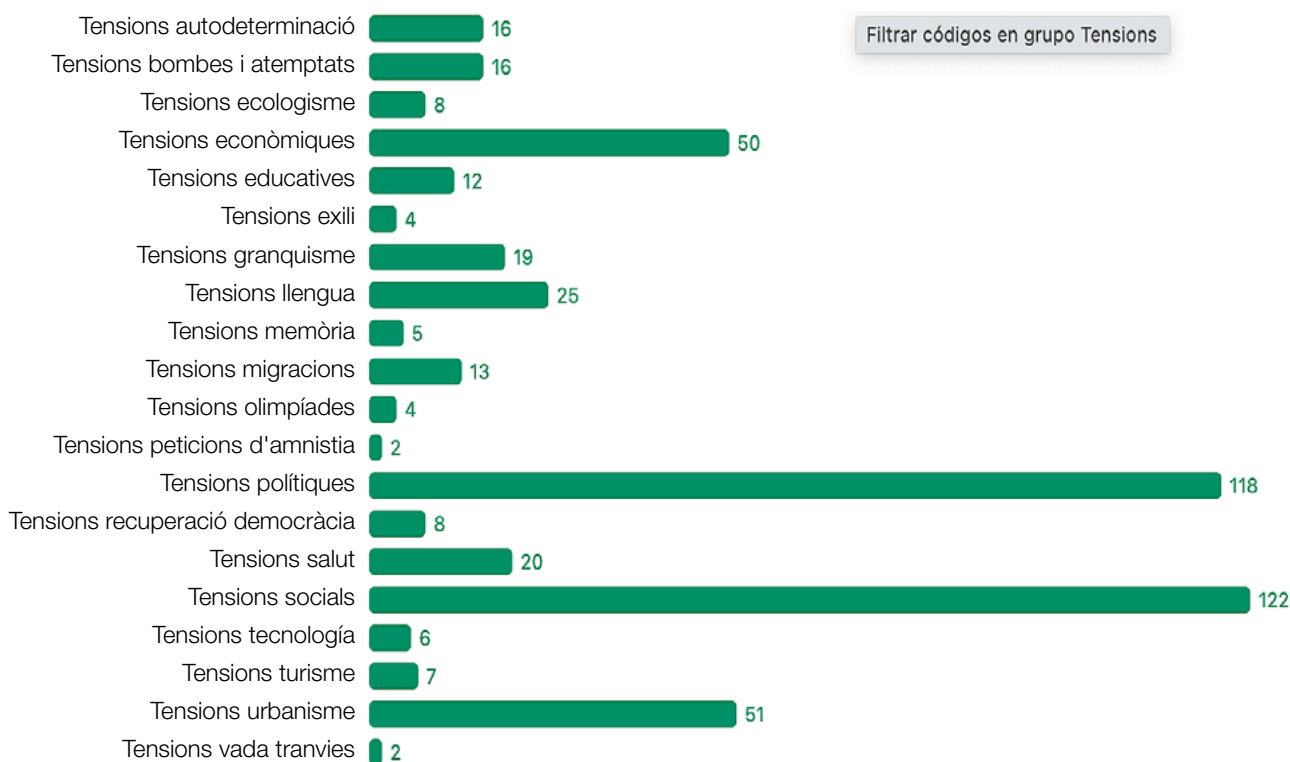
De forma paral·lela, i també amb una forta relació amb la trajectòria personal o professional del pregoner o pregonera en qüestió, cal copsar la coincidència entre els continguts explicatius sobre el fet festiu trobats en el corpus dels pregons amb les característiques d'allò festiu des d'un punt de vista antropològic. Així doncs, les constants de sociabilitat, participació, ritualitat, gaudi, i anul·lació temporal i simbòlica de l'ordre establert ressonen amb constància en les paraules dels pregoners i les pregoneres, que expliquen allò que entenen per festa des del seu punt de vista.

Tensions de salut

La codificació “Tensions de salut” classifica totes les mencions directes a problemes relacionats amb crisis de salut tal com apareixen en els textos dels pregons estudiats. Funciona com una subcategoria de la categoria general “Tensions”, una gran categoria general de contingut que inclou tots els moments de crisi que hi ha en els textos tal com hi apareixen.

Pel que fa a l’anàlisi descriptiva, i tal com s’aprecia en la gràfica, hi ha moltes mirades que es confronten amb moments de crisi des dels discursos dels pregoners i les pregoneres. Tot i que les crisis de salut no són les més referenciades (20 citacions), sí que tenen un pes propi; a més, estan repartides en la línia temporal d’una manera força regular. Així doncs, a banda del pregó pandèmic de Tortell Poltrona el 2020, on les preocupacions relacionades amb la salut sobrevolen tota la performance, s’aprecia que aquest tipus de preocupacions formen part dels textos dels pregons d’una manera intermitent, però continuada, des del 1975.

Gràfica 3: Gràfica de barres de la categoria “Tensions”

Font: elaboració pròpia

Pel que fa a l’anàlisi relacional, és rellevant l’alta connexió entre les tensions relacionades amb la salut i les que es posen en relació amb condicionants polítics, econòmics o socials (el 69% de les citacions fan aquesta connexió), fet que permet visualitzar les respostes

diferents que ciutadanes diferents de les Barcelones històriques han donat a aquest tipus de preocupacions a través del contingut dels pregons de la Mercè.

Pel que fa a les relacions entre les trajectòries personals i professionals dels pregoners i les pregoneres i el contingut dels seus discursos sobre preocupacions per temes de salut, és significatiu veure com els pregoners i les pregoneres locals situen aquestes tensions en un passat històric local, tant barceloní com català; en canvi, els pregoners i les pregoneres que venen de l'estranger o bé són barcelonins i barcelonines d'origen llunyà tendeixen a situar les tensions de salut en un present d'abast internacional.

També són significatives les connexions entre les tensions de salut i la història de les festes de la Mercè. Per exemple, es recorden les cancel·lacions de les festes per l'epidèmia de còlera de la dècada de 1880 o el paper de la Mercè del 1918 en la propagació de la grip mortal d'aquell any. En aquest sentit, i també en connexió amb l'eclosió progressiva de lectures del mite de la Mercè en clau cívica, és interessant observar el canvi de concepció del mite; si el 1975 Dulce de Abaigar pregonava una Barcelona catòlica que havia demanat i demanava protecció a la Mare de Déu de la Mercè, l'any 2020 Tortell Poltrona, en el seu pregó, dibuixa una Barcelona democràtica que no cancel·la les festes en plena pandèmia i que demana protecció ja no a autoritats d'origen diví sinó a la seva màxima autoritat política.

Mite de la Mercè

La codificació "Mite de la Mercè" classifica totes les mencions explícites a les explicacions mítiques sobre els motius que fan que els barcelonins i barcelonines celebrin el 24 de setembre des de fa un segle i mig. Funciona com una subcategoria de contingut de la categoria general "Mites" i consta de totes les referències explícites que s'hi fan en el corpus dels pregons.

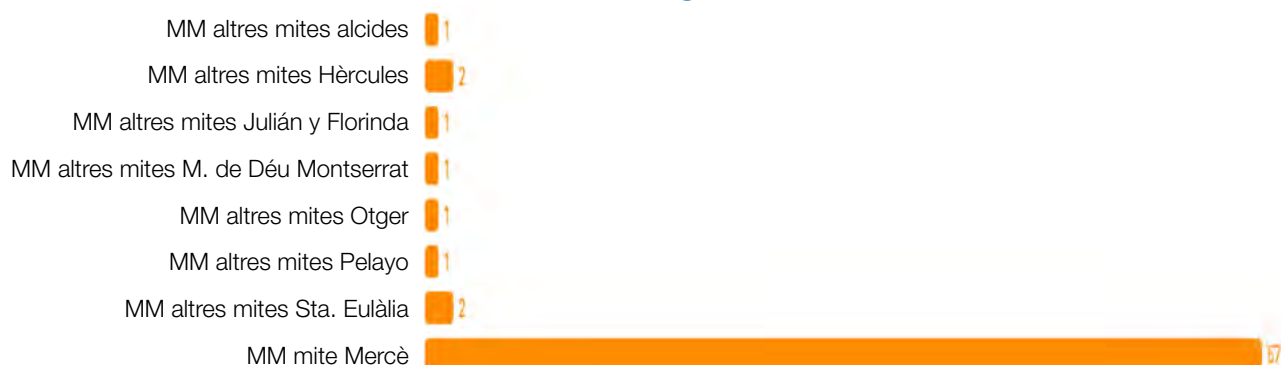
Totes les festivitats tenen un referent principal, un model que comprèn tant els motius pels quals es fa una celebració com els valors i les normes que fan que les persones que hi participen l'entenguin d'una manera determinada (Martí, 2008). En el cas de les festes de la Mercè, aquest nucli a través del qual ens expliquem la festa i allò que hi passa és el mite de la Mercè.

De manera general, el contingut del mite de la Mercè es pot resumir segons l'explicació global en quatre episodis que dona Joaquim Maria Puyal en el pregó del 2011:

1. el descens de la Mare de Déu i la fundació de l'orde de la Mercè a la Barcelona del 1218 “amb el suport del rei en Jaume I” amb la funció de “negociar l'alliberament de captius en les guerres amb l'al-Àndalus”;
2. la plaga de llagosta que pateix Barcelona el 1687 i la petició d'ajuda dels barcelonins a la Mercè, quan “el Consell de Cent acull la ciutat sota el patronatge de la Mare de Déu de la Mercè”;
3. la proclamació per part del papa Pius IX de “la Mercè patrona de la diòcesi de Barcelona” el 1868;
4. la declaració de la Mercè com a festa de la ciutat de Barcelona l'any 1871, amb la participació de l'Ajuntament de Rius i Taulet.

Pel que fa a l'anàlisi descriptiva, és necessari ressaltar la centralitat absoluta del mite de la Mercè (el 85% del total) davant altres lectures mítiques alternatives, com poden ser les de santa Eulàlia o la Moreneta, entre altres. El quadre següent fa visible clarament aquesta relació.

Gràfica 4: Gràfica de barres de la categoria “Mites”

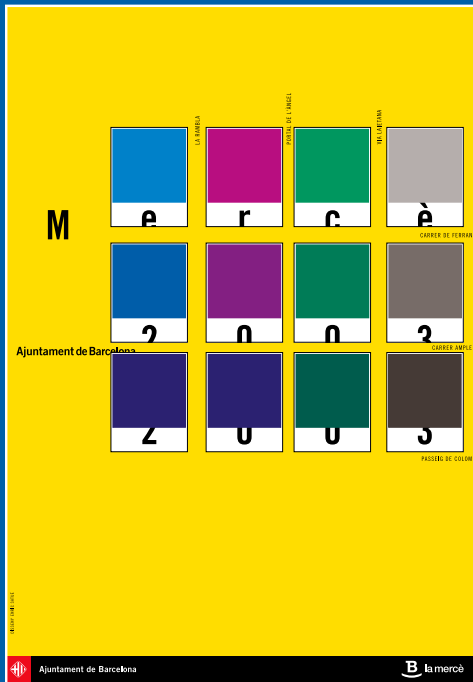

Font: elaboració pròpia

També és significativa la distribució temporal dels pregoners i les pregoneres que hi fan referència en comparació amb els i les que no n'hi fan. Així doncs, trobem una presència molt rellevant durant el període 1975-1988, en què tots els pregoners menys un en parlen; en canvi, des del 1989 fins al 2020 només vuit pregoners hi fan referència. Aquest fet està relacionat amb el canvi progressiu de contingut del mite, que experimenta un procés de relectura en clau cívica durant els primers anys de recuperació democràtica que deslliura el mite dels seus orígens religiosos per resignificar-lo des d'un punt de vista laic, com expressa amb claredat el concepte de “patrona secular” de Josep M. Castellet en el pregó del 1981. Un cop la resignificació ha

quallat, no caldrà insistir-hi i es nota una davallada en les mencions explícites al mite durant aquestes últimes dècades.

Pel que fa a l'anàlisi relacional, és interessant entendre les connexions entre la resignificació en clau cívica del mite de la Mercè i les idees de ciutadania que projecten els textos. Conceptualitzacions ciutadanes lligades a idees de democràcia i identitat oberta, valors cívics com la llibertat, i mirades des de la diversitat ajudaran a dotar ael mite de la Mercè d'aquesta lectura en clau cívica, mundana, terrenal o laica que constitueix la conclusió principal d'aquesta anàlisi.

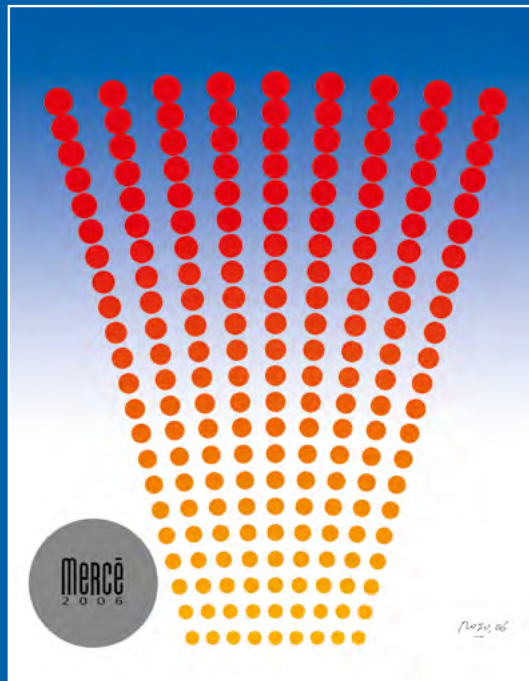
Enric Satué

Perejaume

America Sanchez

Vicente Rojo

Enric Jardí

Peret

5. Conclusions

El treball presentat ha permès, en primera instància, recopilar el corpus de pregons de la Mercè del període 1975-2020. Alguns d'aquests pregons, els més recents, ja estaven a disposició de la ciutadania a través de plataformes web de l'ICUB. D'altres, en canvi, tot i haver estat publicats per l'Ajuntament de Barcelona en format paper, eren difícils de trobar i no estaven digitalitzats. Finalment, també trobem una sèrie de pregons que estaven perduts. Gràcies al treball d'arxiu tant de les persones encarregades de la recerca de FestSpace com de professionals de l'arxiu intern de l'ICUB, el corpus complet dels pregons ha estat localitzat i digitalitzat (amb l'excepció del pregó del 1977, del qual només s'han trobat fragments extensos a través de la premsa de l'època).

Cal recalcar el treball col·laboratiu entre l'equip de FestSpace i els treballadors dels departaments de Festes i Cultura de l'ICUB, tant en la recerca i la recuperació dels pregons com en el treball de codificació conjunta de les categories d'anàlisi dels textos i la visualització de la feina feta. En un context social on el treball acadèmic pot quedar fàcilment enclaustrat en l'autoconsum universitari, la transferència de coneixement dels treballs de recerca a la ciutadania és considerada clau per trencar aquests falsos murs de vidre. Per tant, ens satisfà molt aquest treball col·laboratiu i esperem que aquest pugui ser un bon exemple més de la necessitat del treball conjunt entre l'acadèmia, l'administració i el sector cultural.

Així doncs, a través de la conceptualització del corpus de pregons 1975-2020 com a unitat, s'ha permès dotar la ciutadania contemporània de Barcelona de la possibilitat d'accedir d'una manera sincrònica als continguts i les formes del corpus de pregons sencer, facilitar-ne una lectura crítica i reivindicar l'alta rellevància cultural d'aquests discursos com a patrimoni immaterial i col·lectiu de la ciutadania de Barcelona.

A més, les anàlisis produïdes en aquest treball poden servir de base per a un altre tipus d'aproximacions disciplinàries que poden requerir de models teòrics nous, com, per exemple, l'establiment de relacions entre el contingut purament textual d'aquesta anàlisi i un treball de contextualització històrica que permeti una lectura diacrònica del corpus dels pregons.

D'altra banda, gràcies a les anàlisis en profunditat de les quatre categories triades, han sortit a la llum una sèrie de característiques dels pregons que ajuden a entendre l'evolució de Barcelona des del final del franquisme fins a avui en dia. Entre altres, és important el procés de resignificació semàntica del "mite de la Mercè" des de postures marcadament catòliques fins a la institució de la reconstrucció cívica o laica del mite; o l'observació contraintuitiva de les preocupacions contínues dels pregoners i les pregoneres sobre les tensions relacionades amb la salut, no només presents en el contingut dels pregons en aquests moments d'instabilitat pandèmica sinó constants durant tot el període estudiat; o la forta relació, en els textos, entre tensions de salut i tensions de caire social, polític i econòmic, o, per acabar, la clara sintonia entre les característiques del fet festiu destacades pels pregoners i les pregoneres i les constants antropològiques de les festes. Per damunt de tot, però, cal insistir en el pes dels plantejaments democràtics i de millora social exposats com a desideràtum en el corpus de pregons des del 1977 i la insistència de molts pregoners i pregoneres en la construcció conjunta d'una ciutadania plural i diversa i, alhora, mediterrània i catalana.

Així, considerem que aquest tipus d'investigacions són essencials per poder posar, a disposició de la ciutadania i de la societat, tant el corpus dels pregons com unes primeres pinzellades de les anàlisis possibles que es poden fer amb aquest patrimoni immaterial col·lectiu que suposen els discursos dels pregons com a tret d'inici de la festa major de la ciutat de Barcelona. Esperem que aquest exercici pugui inspirar altres investigacions, així com una col·laboració fluida entre acadèmia, administració i sector cultural.

Recomanacions i perspectives de futur

Considerem que, després de dur a terme un exercici com aquest, s'haurien de tenir en compte certes recomanacions i perspectives vers les anàlisis futures que serien possibles. Per tant, les enumerem a continuació:

- Creiem que és essencial la feina arxivística que fan molts ajuntaments dels municipis catalans per conservar els textos dels pregons de les seves festes majors. Tot i així la nostra recomanació seria que es fes de forma sistemàtica al llarg de tot el territori, ja que, com ja s'ha esmentat, aquest és un patrimoni immaterial essencial per entendre l'evolució de la festa i els seus contextos.
- En el cas de Barcelona, s'està fent una feina molt curosa amb els últims pregons, que considerem que és exemplar. Tanmateix, reco-

manem que també es puguin arxivar documents gràfics (vídeos, fotografies o àudios) que, a més, permetin analitzar les seves característiques formals d'una forma més detallada.

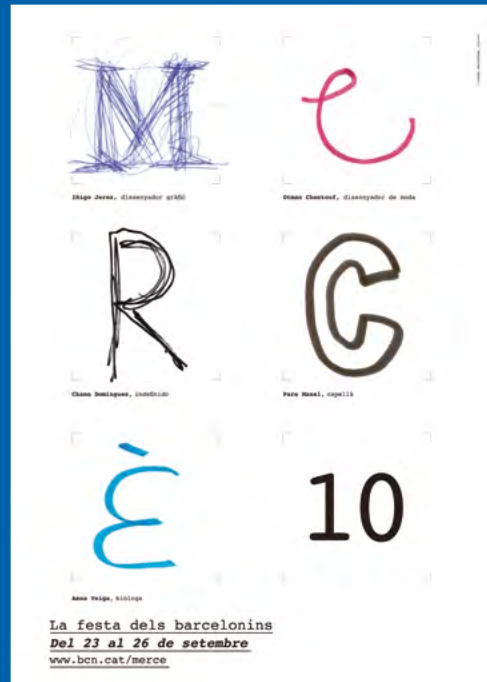
En acabar tot aquest procés, també considerem que seria positiu que hi hagués una certa continuïtat en aquest àmbit i, per tant, creiem que es podrien fer les aproximacions següents:

- Es podrien elaborar, en la mateixa línia en què s'han fet les anàlisis dels codis establerts, anàlisis en profunditat dels codis que no s'han arribat a desenvolupar.
- També es considera important, en el cas de Barcelona, que es proposi fer el mateix procediment amb pregons d'altres festivitats, com ara les festes de Santa Eulàlia o les festes majors de barris com Gràcia, Sants, la Barceloneta, etcètera. Això ens podria portar a produir comparatives d'àmbit municipal, però també a escala de barri.
- Així mateix, també hi hauria la possibilitat d'establir codis nous que poguessin interessar a noves propostes d'investigació.
- I, finalment, també es podria crear una anàlisi contextualitzada, que introduís i relacionés tant els contextos històrics de cada moment com les biografies dels pregoners i les pregoneres.

Esperem, doncs, que aquest treball hagi estat d'interès per als lectors i les lectores, així com ho ha estat per a les persones que l'han desenvolupat i les que s'han encarregat de fer la investigació, per a l'administració i per al sector. Tant l'autor i l'autora del treball com les persones col·laboradores de l'ICUB estarem encantats de comentar tot allò que es consideri oportú a tothom que hi estigui interessat i en vulgui saber alguna cosa més.

Pati Nuñez

Claret Serrahima

Catalina Estrada

Jaume Plensa

Joan Fontcuberta

Ignasi Aballí

6. Referències

Bourdieu, P. (1985). *Qué significa hablar. Economía de los intercambios lingüísticos*. Madrid: Akal. ISBN: 978-84-460-2950-2

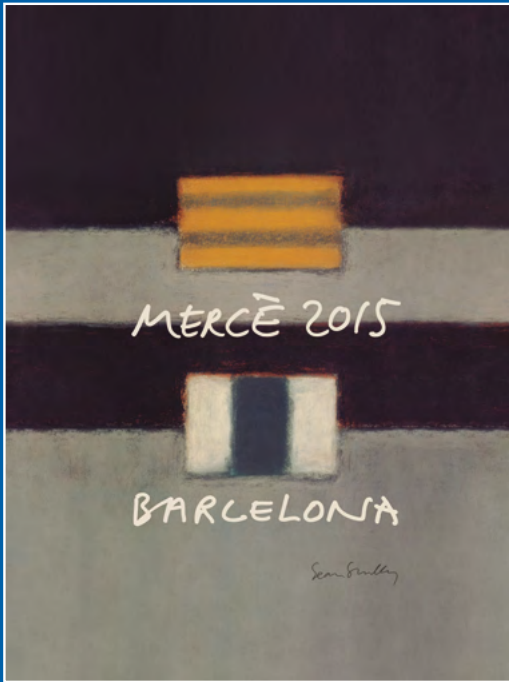
Braun, V.; Clarke, V. (2021). "Conceptual and design thinking for thematic analysis". *Qualitative Psychology*. Advance Online Publications, <https://doi.org/10.1037/qup0000196>

Braun, V.; Clarke, V. (2012). "Thematic analysis". En H. Cooper (ed.). *APA handbook of research methods in psychology: Research designs*, p. 57-91. Washington: American Psychological Association

Martí, J. (ed.) (2008). *Fiesta y ciudad: pluriculturalidad e integración*. Departamento de Antropología de España y América. Consejo Superior de Investigaciones Científicas. Ministerio de Educación y Ciencia, Gobierno de España. ISBN: 8400086287

O'Reilly, K. (2012). *Ethnographic Methods*. Abingdon: Routledge. ISBN: 1135194769

Pablo, J. (2000). *La Mercè il·lustrada: guia de la festa major de Barcelona*. Tarragona: El Mèdol. ISBN: 84-95559-02-1

Sean Scully

Miquel Gallardo

Javier Mariscal

Sonia Pulido

Maria Corte

Reskate

7. Annex

Llista de pregons treballats

Any	Pregoner/a	Professió	Alcalde/essa	Partit polític
1975	Joaquín Buxó Dulce de Abaigar (marquès de Castell-Florite) http://via.bcn/hygK50JCl6w	Polític	Joaquim Viola i Sauret	Falange Española y de las JONS
1976	Conferència a càrrec de Martí de Riquer. http://via.bcn/hlY350JKpBI		Joaquim Viola i Sauret	Falange Española y de las JONS
1977	Josep Benet i Morell http://via.bcn/EJhy50JCl7u http://via.bcn/1b4y50JCl9n	Polític, escriptor	Josep Maria Socias i Humbert	Falange Española y de las JONS
1978	Josep Lluís Sert http://via.bcn/wTpb50JClab	Arquitecte	Josep Maria Socias i Humbert	Falange Española y de las JONS
1979	Josep M. Llopart http://via.bcn/cTav50JClbw	Escriptor, poeta	Narcís Serra i Serra	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
1980	Mercè Rodoreda http://via.bcn/QfxH50JClcL	Escriptora	Narcís Serra i Serra	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
1981	Josep M. Castellet http://via.bcn/TVG750JClf0	Escriptor	Narcís Serra i Serra	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
1982	M. Aurèlia Capmany http://via.bcn/48LY50JClji	Escriptora	Narcís Serra i Serra	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
1983	Mikel de Epalza http://via.bcn/kgAQ50JCljQ	Teòleg i filòsof	Pasqual Maragall i Mira	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
1984	Martí de Riquer http://via.bcn/gS4o50JClkr	Filòleg	Pasqual Maragall i Mira	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
1985	Lluís Carandell http://via.bcn/qn6l50JClI8	Periodista	Pasqual Maragall i Mira	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
1986	Jack Lang http://via.bcn/8nvn50JCln7	Polític	Pasqual Maragall i Mira	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE

1987	Eduardo Mendoza http://via.bcn/8nvn50JCln7	Escriptor	Pasqual Maragall i Mira	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
1988	Josep Carreras http://via.bcn/ycmV50JCloo	Cantant d'òpera	Pasqual Maragall i Mira	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
1989	Núria Espert http://via.bcn/5Pvw50JClpv	Actriu	Pasqual Maragall i Mira	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
1990	Jorge Semprún http://via.bcn/iKn850JCiq7	Escriptor i polític	Pasqual Maragall i Mira	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
1991	Narcís Serra http://via.bcn/JnVZ50JCirW	Polític	Pasqual Maragall i Mira	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
1992	Joan Antoni Samaranch http://via.bcn/BIZU50JCIt5	Polític i empresari	Pasqual Maragall i Mira	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
1993	Bernard Kouchner http://via.bcn/uusO50JClij	Polític i metge	Pasqual Maragall i Mira	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
1994	Oriol Bohigas http://via.bcn/fxLr50JCiv4	Arquitecte, urbanista	Pasqual Maragall i Mira	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
1995	Tarik Kupusovic http://via.bcn/1COz50JCivX	Alcalde de Sarajevo	Pasqual Maragall i Mira	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
1996	Rafael Moneo http://via.bcn/Fngt50JCiwZ	Arquitecte	Pasqual Maragall i Mira	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
1997	Lord Yehudi Menuhin http://via.bcn/BI1u50JCly3	Músic, violinista	Pasqual Maragall i Mira (canvi a Joan Clos el 26 de setembre)	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
1998	Eusebio Leal Spengler http://via.bcn/UJQR50JCizz	Historiador	Joan Clos i Matheu	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
1999	Maruja Torres http://via.bcn/LyRc50JCIBR	Escriptora	Joan Clos i Matheu	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
2000	Robert Hughes http://via.bcn/3qTm50JCICV	Escriptor, crític d'art	Joan Clos i Matheu	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
2001	José Antonio Marina http://via.bcn/H3Ey50JCIEH	Escriptor, filòsof	Joan Clos i Matheu	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
2002	Valentí Fuster http://via.bcn/MmO650JCIFI	Metge	Joan Clos i Matheu	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
2003	Fàtima Mernissi http://via.bcn/UIH650JCIGE	Sociòloga	Joan Clos i Matheu	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE

2004	Carlos Ruiz Zafón http://via.bcn/gEaF50JCII2	Escriptor	Joan Clos i Matheu	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
2005	Rosa Regàs http://via.bcn/C9rI50JCIJ7	Escriptora	Joan Clos i Matheu	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
2006	Elvira Lindo http://via.bcn/YUMf50JCIF	Periodista	Jordi Hereu i Boher	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
2007	Pepita Castellví http://via.bcn/UZvg50JCIK1	Biòloga, oceanògrafa	Jordi Hereu i Boher (pren possessió el 8 de setembre)	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
2008	Jaume Sisa http://via.bcn/BFTq50JCIK9	Músic	Jordi Hereu i Boher	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
2009	Montserrat Carulla i Vicky Peña http://via.bcn/VLgy50JCiKo	Actrius (mare i filla)	Jordi Hereu i Boher	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
2010	Joan Margarit http://via.bcn/sOe250JCIKM	Escriptor, poeta	Jordi Hereu i Boher	Partit dels Socialistes de Catalunya - PSOE
2011	Joaquim Maria Puyal http://via.bcn/4Qce50JCILs	Periodista	Xavier Trias i Vidal de Llobatera	Convergència i Unió
2012	Lluís Torner http://via.bcn/sJ0850JCIMy	Físic	Xavier Trias i Vidal de Llobatera	Convergència i Unió
2013	Ferran Adrià http://via.bcn/LZEj50JCI MX	Cuiner	Xavier Trias i Vidal de Llobatera	Convergència i Unió
2014	Núria Gispert http://via.bcn/GO1c50JCINF	Política	Xavier Trias i Vidal de Llobatera	Convergència i Unió
2015	Andreu Buenafuente http://via.bcn/Krx250JCIOa	Còmic	Ada Colau i Ballano	Barcelona en Comú
2016	Javier Pérez Andújar http://via.bcn/J6Lu50JCIOR	Escriptor	Ada Colau i Ballano	Barcelona en Comú
2017	Marina Garcés http://via.bcn/CwtI50JCIPa	Filòsofa	Ada Colau i Ballano	Barcelona en Comú
2018	Leticia Dolera http://via.bcn/4KWz50JCIPP	Actriu	Ada Colau i Ballano	Barcelona en Comú
2019	Manuela Carmena http://via.bcn/QMWZ50JCIQC	Alcaldessa de Madrid	Ada Colau i Ballano	Barcelona en Comú
2020	Jaume Mateu, Tortell Poltrona http://via.bcn/wYgK50JCISC	Pallasso	Ada Colau i Ballano	Barcelona en Comú

